

Imbracamintea la romani

Imbracamintea romanilor se caracteriza, inainte de toate, prin simplitate: nu necesita nici croiala aproape deloc si nici cusatura, interventia croitorului de profesie era minima.

Vesmantul national si oficial al romanilor, dar care era interzis taranilor, muncitorilor simpli si sclavilor, era toga: o bucata de stofa alba groasa de lana alba, taiata in forma de elipsa sau de semicerc cu un diametru care putea ajunge pana la sase metri. In epoca imperiala se purta tot mai mult toga colorata – potrivit unor anumite norme : toga imparatului era rosie, a generalilor victoriosi era de purpura cu broderii aurite, iar a copiilor sub 17 ani, precum si a inaltilor magistrati sau a unor categorii de sacerdoti era tivita cu o fasie de purpura. Imbracarea togei, potrivirea eleganta a cutelor, era o operatie foarte complicata. In casa, barbatii purtau tunica – larga si lunga pana sub geninchi, stransa la mijloc cu o centura. Iarna se imbecau chiar doua sau trei tunici una peste alta. Confectionata din doua bucati de stofa, cusute intre le, dar lasand loc pentru brate si cap, tunica nu avea maneci – cel putin pana in secolul al II-lea e.n.; pentru ca un secol mai tarziu sa se poarte tunica cu maneci chiar lungi. In oras, se purta peste tunica toga, dar oamenii saraci si sclavii umblau numai in tunica.

Femeile purtau, direct pe piele, o camasa de in, iar in jurul bustului o fasie de panza. In timpurile vechi imbecau si ele toga, la fel ca barbatii, dar inca din secolele republicii toga era rezervata numai femeilor de moravuri usoare. In locul ei, peste peste camasa purtau o tunica lunga pana la pamant, numita stola, cu maneci lungi sau fara maneci, prinsa cu un cordon. Peste stola, un fel de sal din lana colorata, numit palla, acoperea umerii; un capat al pallei se infasura pe un brat, celalalt cadea pana la pamant, iar cu un fald al pallei, femeia isi acoperea capul, caci o remeie romana nu iese niciodata in oras cu capul descoperit. Aranjarea pallei pentru a forma un drapaj frumos si elegant era o operatie tot atat de complicata ca cea pe care o cerea toga barbatilor. In epoca Imperiului, femeile au adoptat o imbracaminte de o mare varietate.

Incaltamintea de rigoare a barbatilor cand purtau toga era un fel de ghete din piele subtire, fara tocuri, fixate pe picior cu sase curele. Insa mult mai comode, mai practice si mai putin costisitoare erau sandalele. In casa, atat barbatii, cat si femeile, ale caror tipuri

de incaltaminte nu se deosebeau de cele ale barbatilor, puratu papuci de stofa, in diferite culori. Taranii si soldatii purtau saboti.

Romanii umblau cu capul descoperit, iar cand ploua, isi puneau o gluga. Vara, pentru a se apara de razele soarelui prea puternice, purtau o palarie cu boruri largi. Pentru sclavii eliberati, semnul dinstinctiv era bereta. Evantaiul si umbrela de soare, purtate de sclava insotitoare, si poseta erau articole indispensabilefemeii elegante.

Gama bijuteriilor romane era de o infinita varietate. Inele pe toate degetele, care erau mult mai fin lucrate la femei decat la barbati, agrafe, bratari purtate pe brate, la incheietura mainii ti la glezne; si apoi diademe de aur, eventual cu pietre pretioase, si bijuteria cea mai scumpa - cerceii - , pendantivi, cateva perechi purtate deodata, spre a atrage atentia catre clinchetul lor. In schimb, barbatii aveau ca singura podoaba inelul. In perioada republicana nu era ingaduit decat un singur inel, dar din epoca imperiului, cei bogati isi incarcau degetele cu inele de o valoare enorma. Inelul barbatilor servea drept sigiliu, intiparirea lui avand valoarea unei semnaturi autografe.